

Soarele și luna

Cleopatra

Luminos si-nflăcărat,
Ca un chip de Împărat,
În straie mândru de prinț,
Dimineăta dinspre munți,
Iar răsare sus pe cer,
Însă e plin de mister.

Soarele, bulgăr de aur,
Dumnezeu ni l-a creat,
L-nalțime ca un faur,
Ca pe-un prinț prealuminat.

N-ar avea pământul viață,
Dacă el ar dispărea,
Numai într - o dimineăță
Totul s-ar întuneca.

Ar fi trist, posomorât,
Și - atât de-nspăimântător.
Ne-am vedea puși în mormânt,
Fără să fim muritori.

Dar atunci când obosește,
Și se-ascunde după nori,
Când fața nu-i strălucește,
Și se văita ușor,

Oare de ce-ncet dispare?
Cred... Că - i prins de supărare,
O fi vreun îndrăgostit,
De iubită părăsit,
Ce se stinge - n lumea Sa,
Când durerea i-i prea grea.

O legendă veche spune,
De - o fi adevărat în lume...
Soarele avea o soață,
O prea frumoasă crăiasă.

Însă într-o buna zi,
De dânsa se despărți
Un motiv nimeni nu știe,
El apune în chindie.

Își face ea loc pe cer,
Fie cald sau fie ger,
Câteodată - i luminată,
Uneori întunecată,
Câteodată înconjurată
De steluțe mii și mii,
Fără ca să - i mai vezi urma dispare încet și Luna.

Luna - i numele ce-l poartă,
E-o prințesă supărată,
E tot rece și tot tristă,
Pentru ea nu mai există,
Nici iubire, nici speranță,
Inima sa-i sloi de gheață.

Și de ce o fi așa,
Nu prea știe nimenea,
Unicul e Dumnezeu
Ce-a creat în felul său,
Soarele să încălzească,
La viață să ne trezească,
Iar luna călătoare,
Să ne ducă la culcare.

Azi e ziua Soarelui,
Să - i mulțumim că - l vedem,
Să ne rugăm Domnului pentru viața ce-o avem.

Oare luna are habar,
Ce zi-i azi în calendar?
Îi va dărui cadou,
Ori va dispărea din nou?

Cred că - ntre Lună și Soare,
A fost o iubire mare
Care nicicând nu va trece,
El rămâne cald, Ea rece,
Unul de altul departe,
Cred că sunt soră și frate,
Mare păcatul le fură,
Când în viață se avură,
În veci de veci s-or ascunde
Nimeni însă n-o ști unde. *